TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office 7th and Commercial St., opposite Post Office

Post Office Address: Toveri, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Sulo Syvänen, Alex Sevo, A. N. Koskela, K. E. Heikkinen, Geo. Gratchef.

Phones: Office 365; Editorial Department 832.

Entered as second-class mail matter July 13, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Porvarillisen ajatustavan vaikutus luokkataistelussa

Kerta toisensa perään on sosialistien keskuudessa puheissa ja painetussa sanassa toistettu väite, ettei sosialistisen agitatsioonin tehtävänä ole niin paljoa tyytymättömyyden lietsominen olevia oloja kohtaan kuin joukkojen valistaminen ymmärtämään sosialismia ja käsittämään ne käytännölliset tehtävät, mitkä sosialistin velvollisuuksiin kuuluu. Tämä väite onkin aivan oikea, sillä kapitalistinen järjestelmä itse on luonut oman vastakohtansa, suurilukuisen proletariaatin, jonka keskuudessa vallitsevat epäkohdat synnyttävät laajalle ulottuvaa tyytymättömyyttä.

Mutta vaikka tämä tosiasia onkin käsitetty, niin siitä huolimatta ei ole tehty tarpeeksi valistustyötä niiden keskuudessa, jotka ovat jo sosialistien riveihin liittyneet. Tämän kasvatuksellisen työn laiminlyöminen on kaikkialla ja joka päivä selvästi nähtävissä, jos vaan alkaa lähemmin tarkastaa joukkojen käytännöllistä toimintaa, jossa juuri kuvastuvat ne käsitykset ja se tietoisuustaso, minkä joukot omaavat.

Perin usein ollaan tilaisuudessa pitämään käytännöllisessä toiminnassa riittävänä vallitseviin oloihin tyytymättömyyttä, ikäänkuin se itsessään sisältäisi tietoisuuden mistä epäkohdat kapitalistisessa yhteiskunnassa johtuvat ja millä tavalla ne ovat poistettavissa.

Totta on, että ihminen saattaa olla syvästi suuttunut vääryyksistä, joita hän on joutunut kärsimään kapitalistisen järjestelmän nurinkurisuuksien tähden, mutta siitä huolimatta hän voi olla ajatustavaltaan täysi porvari. Tyytymättömyys vallitseviin oloihin on välttämätön heräte porvarillisista käsityksistä vapautumiselle, mutta se ei sinänsä merkitse sosialismin käsittämistä. Tyytymättömyyden lisäksi vaaditaan usein pitkällistä ja itsepintaista kasvatustyötä, ennenkuin voidaan täydelleen vapautua porvarillisesta ideologiasta ja omata puhdas, sosialistinen mailmankatsomus.

Porvarillinen maailma lukemattomien vaikutuskeinojen avulla istuttaa työväenluokan jäsenten mieliin jo lapsena etujensa mukaisia käsityksiä. Ne usein ovat puetut kauniisiin muotoihin ihmisoikeuksista, vapaudesta, kansanvallasta ja lähimmäisen rakkaudesta. Petoksen porvaristo hautaa oppeihinsa niin kavalalla tavalla, ettei sitä ole helppo huomata. Vasta sitten kun pitkä sarja jokapäiväisen elämän esille tuomia epäkohtia osottaa porvarillisten oppien paikkansapitämättömyyden epäkohdista kärsiville työläisille, huomaavat he niihin kätketyn kavalan petoksen ja pyrkivät niistä vapautumaan.

Porvarillisesta ideologiasta vapautuminen ei ole vielä onnistunut työväenluokan enemmistölle. Siitä eivät kyenneet vapautumaan täydelleen Toisen Internationalen johtomiehetkään. He omaksuivat Marxin opeista kaiken muun, mutta kaikista tärkeimmän, kysymyksen työväenluokan diktatuurista, he sivuuttivat kokonaan ja siten joutuivat mataloittamaan kaikessa muussakin Marxin oppeja, porvarillistuttamaan niitä, josta sitten johtui, että Toisen Internationalen käytännölliseksi politiikaksi tuli vallan tavotteleminen ja säilyttäminen porvarillisen kansanvallan merkeissä.

Tämän porvarillisuutensa ovat saaneet Europan eri maiden työläiset kalliisti maksaa viimeisten vuosien aikana. Mutta tästä on ollut seurauksena, että luottamus Toisen Internationalen oppeihin on alkanut horjua ja Kolmannen Internationalen omaksumat puhtaat marxilaiset käsitykset työväenluokan historiallisesta tehtävästä saavat yhä enemmän jalansijaa. Venäjän neuvostotasavallan huomatuimpain johtajain, etupäässä Leninin, ansioksi on luettava se, että Marxin oppien pääperusteita selvitetään väärentämättöminä työläisille tänä päivänä kaikissa maissa. Työväen etujoukkojen velvollisuus on tutustua perinpohjin näihin oppeihin ja levittää niitä kaikkialle työväen keskuuteen. Tämä työ on maan kaivamista porvarillisen ideologian alta ja se on samalla kapitalistisen järjestelmän synnyttämän tyytymättömyyden ohjaamista työväenluokan historiallisen tehtävän täyttämiseen — kapitalistisen järjestelmän kukistamiseksi ja sosialistisen yhteiskunnan luomiseksi.

ALKAVAT KÄSITTÄÄ ASEMAN VAKAVUUDEN

Heinäkuu on jo puolivälissä, eikä mitään elpymisen merkkejä maan teollisuudessa ole havaittavissa. Koko maa on taloudellisen ahdingon kouristuksessa, eikä mitään lievennystä ole huomattavissa.

Työläiset tuntevat tämän hyvin, sillä he ovat joutuneet kantamaan raskaimman taakan nykyisessä kriisissä. Heidän asemansa on käynyt päivä päivältä toivottomammaksi, sikäli kuin tehdas tehtaan jälkeen suljetaan ja työväkeä lasketaan joutilaaksi — tyhjin käsin vaimojensa ja lastensa luokse. Nyt käsittävät mailman suurtyönantajatkin, havahtuen ihanista unelmistaan, että eivät olosuhteet korjaannu automaattisesti kunnes on saavutettu asioiden normaalitila; alkavat tunnustaa kaupallisen tilanteen toivottomuuden. Suurten bakkanaalijuhlien jälkeen, joissa seitsemän vuotta on mässäilty, vakava ja selväpäinen ajattelu on avannut työn riistäjäinkin silmät näkemään minkälaisen ammottavan syvänteen reunalle he ovat joutuneet sokeassa ja raatelevassa ahneudessaan.

Monet mailman suurliikemiehet totesivat tämän äskettäin lausunnoillaan Lontoossa pidetyssä kansainvälisen kauppakamarin kokouksessa. Varapuheenjohtaja — eräs Bedford — sanoi Amerikan nykyistä taloudellista ahdinkoa pahimmaksi mitä on nähty viiteenkymmeneen vuoteen.

Väitös on paikkansa pitävä. Näemme kaikkialla tärkeimpien teollisuusalojen lamaannuksen, joka tuntuu kaikilla aloilla. Uusia rakennuksia ei pystytetä. Teräsmyllyt ja kuparisulattimot ovat suljettuna monin paikoin maata. Suuret kaivokset seisovat, ilman että olisi tietoakaan milloin ne voidaan avata tuotantoa varten. Rautatietalous on romahtamaisillaan ja meriliikenne riutunut. Teollisuuksien vara-armeija — työttömien joukot — on paisunut valtavan suureksi ja työttömyyden pelko on tehnyt verrattain helpoksi työläisten palkkojen polkemisen; mutta tyytymättömyyden liekki kytee näennäisesti tyyneen pinnan alla ja saa lisää sytykkeitä päivä päivältä.

"Normaalitilaan" palaamisen ihanien unelmien toteuttaminen on siirtynyt kauas tulevaisuuteen. Muutamat niistäkin, jotka omistavat eivätkä tee työtä, alkavat aavistaa, että unelmat tuskin koskaan toteutuvat. Englannin valtiokansleri Birkenhead ilmaisi Lontoon konventsionissa tämän aavistuksen seuraavilla sanoilla: "Vaara on tarjolla, että taloudellisen romahduksen nykyiset suhteet tuskin korjaantuvat tämän miespolven aikana." Lausuntoa voidaan selvittää sanomalla hieman toisin: että tilanne ei pääty koskaan niin kauan kuin nykyinen järjestelmä, joka ne on aiheuttanut, vallitsee.

Nämä kaupparuhtinaat langettavat raskaan tuomionsa järjestelmälle, jota itse koettavat pönkittää sekä "luvallisin" että "luvattomin" keinoin. Mutta kaikki heidän yrityksensä tulevat tyhjiin raukeamaan. Järjestelmä on tuomittu poistumaan näyttämöltä.

Nykyinen kriisi, kaikkine sen synnyttämine epäkohtineen, työttömyyksineen ja puutteineen, johtuu yhteiskunnallisen järjestelmän oleellisista virheellisyyksistä, ja sentähden on järjestelmä tuomittu häviämään. Sen täytyy antaa tietä sille ainoalle yhteiskunnalliselle mahdille, mikä kykenee jatkamaan tuotantoa kaikkien yhteishyödyksi — työväenluokalle.

TYÖTTÖMYYS JA SEN SYYT

Synkältä näyttää tulevaisuus Amerikankin työläisille tällä hetkellä. Työttömyys, tuo kapitalistisen riistojärjestelmän pahin kirous, yhä lisääntyy. Sikäli kun kesä kuluu pitemmälle, sikäli suletaan uusia työpaikkoja ja yhä suuremmaksi paisuu työttömäin lauma. Maan kaikista osista saapuneet viestit kertovat yhä uusista työpaikkojen pysäyttämisistä, niin että niissäkin työpaikoissa, jotka vielä ovat käynnissä, tehdään työtä vain kolme päivää viikossa, jopa joissakin kaksikin. Poikkeuksetta myöntävät porvaritkin, että nykyinen työttömyys on pahin mitä Amerikassa on koskaan ollut. On tosi, että vuoden 1893 paniikin aikana arveltiin työttömäin luvun lähennelleen viittä miljoonaa, mutta se oli ainoastaan talvella, jotavastoin kesällä oli töitä enemmän saatavissa. Nyt ovat asiat päinvastoin. Kesällä, jolloin aina ennen on uusia työpaikkoja avattu, suletaan entisetkin.

Mistä johtuu työttömyys?

On eräältä taholta väitetty, että koko työttömyys on keinotekoista; kapitalisit ajavat työläisensä työstä pois voidakseen heidät sitten myöhemmällä ottaa takaisin alennetulla palkalla, että syynä työttömyyteen olisi kapitalistien halu alentaa palkkoja. Voi olla jonkunverran perää tässä väitteessä, mutta yleisemmässä merkityksessä se ei pidä paikkaansa. Työttömyys Amerikassa johtuu yleismaailmallisesta kriisistä, mikä varsinkin Europassa kiristyy päivä päivältä. Ei tällä kertaa ole työttömyyteen syynä se että tuotteita olisi liikaa, mikäli ulkomaat ovat kysymyksessä. Päinvastoin on tarvikkeista varsinkin Europan maissa ja Aasiassakin kauhea puute. Ihmisiä nääntyy nälkään varsinkin Keski-Europassa sentähden kun ei ole elintarpeita. Viime talvena kuoli samoissa maissa työläisiä viluun vaatteiden ja lämmitysaineiden puutteessa. Teollisuutta ja tuotantoa näissä maissa, kaikesta puutteesta huolimatta, ei ole saatu käyntiin, johtuen se kapitalistisen järjestelmän rappeutumisesta, se kun ei sitten maailman sodan ole voinut hankkia raaka-aineita enempää kuin polttoaineita teollisuuslaitoksille. Näiden maiden ostokyky on myöskin tyysten loppunut. Ja juuri siitä seikasta se johtuukin työttömyys Amerikassa. Vaikka meillä tässä maassa olisi tuotteita ulosvietäväksikin ja vaikka Europan maissa kipeästi tarvitaan, niin sittenkin on Yhdysvaltain vienti huimaavasti alentunut.

New Yorkin National City pankin ilmoituksen mukaan on Yhdysvaltain vienti viskaalivuonna, joka päättyy kesäk. 30 p., alentunut enemmällä kuin biljoonalla dollarilla. Tämän edellisenä viskaalivuotena oli Yhdysvaltain viennin arvo $2,142,000,000. Nyt päättyvänä vuotena se ei nouse paljon päälle biljoonan; alennus on siis enemmän kuin 100 prosenttia. Alennus koskee kaikellaista vientiä. Elintarpeita vietiin viime vuoden aikana, s. o. viskaalivuonna, joka päättyi kesäk. 30 p., 1920, $622,000,000 arvosta, jotavastoin vastaava luku nyt päättyvänä vuotena on ainoastaan 460,000,000. Viennin alentuminen raaka-aineiden, osaksi valmistettujen tehdastuotteiden ja valmiitten tehdastuotteiden suhteessa on ollut vieläkin suurempaa. Tämän vuoden vienti on huomattavasti pienempi kuin vuosina 1916, 1917 ja 1918 vienti siitä huolimatta, vaikka noina vuosina ei voitu viedä esim. Saksaan ja Itävaltaan juuri nimeksikään.

Tämä ulkomaisen kaupan väheneminen on mielestämme tällä kertaa suurempana tekijänä työttömyyteen Amerikassa kuin mikään muu. Kapitalistit tarvitsevat markkinoita, sillä ne ovat perusedellytyksenä liikevoittojen hankkimiselle. Ja ellei näitä markkinoita ole, niin he pysäyttävät teollisuus- ja tuotantolaitoksensa, huolimatta siitä vaikka miljoonia työläisiä joutuukin työttömyyteen ja sitä seuraavaan puutteeseen ja kurjuuteen. Kapitalisteja ei liikuta työläisten kurjuus; ainoa mistä he huolehtivat on liikevoitot, ja silloin kun niitä ei ole saatavissa, silloin he pysäyttävät tuotantolaitoksensa, huolimatta siitä, kuinka paljon puutetta ja kurjuutta siitä työtätekevälle kansalle aiheutuukin.

— Kaikista huolimatta me näemme kapitalistisen järjestelmän kulkevan tuhoon omaa latuaan. Näennäisesti ulospäin näyttää se seisovan vielä hyvinkin pystyssä nenin. Vielähän tuomarit tuomitsevat ahkerasti työläisiä vankilaan ja heidän lehdilleen sakkoja, vankiloissa, maanpaossa olevien tovereittemme vapauttamisesta ja maineettomien kansalaisoikeuksista kiistellään, onko vapauttaminen oleva voimallisuuden tai heikkouden merkki, pörsseissä yritetään vielä jobbailla, suuria pitoja uljaine puheineen pidetään, salongeissa ja kahviloissa tanssitaan. Mutta elämän henki on jo poissa.

Poliisit ja suojeluskunnat vain väkisin kapitalistista elämää ylläpitävät.

— Vallankumoukselliset marxilaiset, uskollisina Marxin opille ja unohtamatta saatuja kokemuksia, sanovat: "Mutta todellisuudessa valtio ei ole muuta kuin jonkin luokan käyttämä koneisto toisen sortamiseksi, ja tätä se on demokraattisessa tasavallassa aivan yhtäläisesti kuin monarkisessakin". — (Engels).

JUTUN JATKOA

Sosialistipuolueen jäsenmäärä ja raha-asiat

Että sos.-puolue on menettänyt kaikkinaisen taloudellisenkin pohjan kun se on tullut täydelliseksi keltaiseksi kansalliseksi puolueeksi, sen osottaa parhaiten toimeenp. kom. selostus Detroitin konventsionille. Sen mukaan oli viime vuoden aikana puol. seuraavat kielijärjestöt, joiden keskimääräinen jäsenluku viimeisten viiden kuukauden aikana oli seuraava: juutalaisten kielijärjestö 922 jäsentä, jäsenvero $77.10; italialaisten järjestö 993 jäsentä, jäsenvero $98.26; böömiläinen järjestö 868 jäsentä, jäsenvero $67.78; saksalainen järjestö 624 jäsentä, jäsenvero $59.58; jugoslavialainen järjestö 601 jäsentä, jäsenvero $54.64 ja liettualainen järj. 174 jäsentä, jäsenvero $17.40.

Suomalaisista ei puhuta yhtään mitään.

"Seuraavassa on arvio kansallistoimiston ylläpitämisestä nykyisellä työvoimalla ja nykyisillä ehdoilla.

Päämajan menot kuukausittain.

Palkkoihin	$1,241.00
Socialist World	350.00
Puhelin ja sähkösanomat	75.00
Postikuluja	75.00
Vapaaseen kirjallisuuteen	25.00
T. P. K. kokoukset	100.00
Konttoritarpeisiin	30.00
Jää, juomavesi ja pyyhinliinat	18.00
Hiillet, valaistus ja vesi	60.00
Korot, verot, vakuutus ja korjaukset	200.00
Yhteensä	$2,174.00
"Arvioitu vakinainen tulo.	
Jäsenmaksuja 15,000 jäs.	$1,311.00
Vuokra	195.00
Yhteensä	$1,506.00
Kuukautinen vajaus	$668.00"

Kertomuksessa jatketaan:

"Yllaoleva selostus puhuu itse puolestaan. Toimistomenojen supistettua mahdollisimman vähään, meille edelleen jää kuukautinen vajaus lähemmä 700 dollaria, mikä on täytettävä kirjallisuuden myynnistä kerätyneillä voitoilla tai vapaaehtoisilla lahjotuksilla. Edellämainitut tulot tulevat todennäköisesti varustamaan riittävän määrän varoja yllämainitun vajauksen täyttämiseksi, mutta ne eivät tule tuottamaan tuloja, joita voitaisi käyttää toimiston velkataakan vähentämiseen.

"Tämä velkataakka on painostava luonteeltaan ja tämän edustajakokouksen täytyy varata keinoja joilla taataan riittävät tulot kansalliselle toimeenpanevalle komitealle puoluetyön edelleen jatkamiseksi sekä velkataakan vähentämiseksi, mikä vaikeuttaa kaikkia meidän yrityksiämme ja vähentää tehoamme jokaisessa edesottamisessamme", lausutaan toimeenp. kom. kertomuksessa.

Suomen upseerinimet

Suomen armeijan suomalaistumista harrastaa varsin lämpimästi varmaankin se kieliniekka, joka on upseeriarvoille määritellyt seuraavat suomalaiset nimitykset:

Vänrikki — kiho, luutnantti — ylikiho, kapteeni — pääkiho, majuri — pomo, everstiluutnantti — ylipomo, eversti — pääpomo, kenraalimajuri — jehu, kenraaliluutnantti — ylijehu ja kenraali — pääjehu. Armeijan ylipäällikkö olisi ukkoherra ja vääpeli yksinkertaisesti mutta nasevasti ärjy.

"Kuinka sosialistinen vallankumous tehdään"

Viime vappuna Kupittaalla pitämänsä puheen johdosta on Sosialistisen Työväenpuolueen puhujaa toveri A. Kaarnetta kovasti poliisin taholta etsitty kuulusteluun haastamista varten, kertoo Suom. Työmies. Viimein Piikkiön poliisi hänet tapasi kotoaan Piikkiöstä ja esitti kutsun saapua Turun etsivään osastoon kuulusteltavaksi kesäk. 1 päivänä. Tov. Kaarne ilmotti kuitenkin ettei hän virkatehtäviensä vuoksi voi saapua ennenkuin t. k. 4 päivänä. Ilmoittamanaan päivänä kamariin saavuttuaan ryhtyi tutkija V. Lenan tiedustelemaan Kaarneen esivaiheita aina vanhemmistaan ja syntymästään asti. Tutkija, tarkasteltuaan ensin pöytäkirjojaan, sanoi, että "te olette Kupittaalla vappuna puhuessanne esittäneet eläköön huudon kansainväliselle sosialismille ja sitä yhdistävälle Kolmannelle Internationalelle.

— Niin olen, mutta käsittääkseni ei Kolmas Internationale ole mikään kielletty järjestö missään maassa, eikä edes Suomessa voinut korkein oikeus tuomita Sosialistisen Työväenpuolueen perustajia siihen liittymispäätöksestään.

— Tiedättekö, mikä on Kolmas Internationale?

— Se on kansainvälinen työväenliitto.

— Tiedättekö, mikä on sen tarkoitusperä?

— Kapitalistisen yhteiskunta- ja valtiojärjestelmän muuttaminen sosialistiseksi.

— Minkälaisilla aseilla?

— Sitä en tiedä.

Tämän jälkeen poistui tutkija, luultavasti neuvottelemaan kaverinsa kanssa.

Palattuaan noin puolen tunnin kuluttua oli ensimäinen kysymys:

— Tiedättekö, millä tavalla se toimeenpanee tämän yhteiskuntajärjestelmän muutoksen?

— Vallankumouksen avulla.

— Tiedättekö, että se käyttää tarkoitustensa toteuttamiseksi aseita?

— Se ei ole vielä missään vallankumousta tehnyt, joten en tiedä, mitä aseita se siinä käyttää.

— Eikö teidänkin suomalainen järjestönne juuri turvaudu aseisiin?

— Meidän ohjelmassamme sanotaan, että emme kehoita työläisiä anarkistisiin väkivallantöihin, emme mellakoihin emmekä kapinoihin.

— Mitä te teette?

— Vallankumouksellista valistustyötä.

— Mikä ero on teillä ja sosialidemokraateilla?

— Sosialidemokraatit harjottavat kompromissia porvariston kanssa, jota emme suvaitse.

— Missä?

— Eduskunnassa y. m.

— Te ette siis tiedä, millä tavalla Kolmas Internationale toimeenpanee vallankumouksen?

— Ja kun toveri Kaarne lupasi heti tulla sanomaan, kun näkee, millätavoin se toimeenpannaan, sai hän luvan poistua, jotenka keskustelu jäi vastaukseksi kysymykselle.

ULKOMAILTA

Orjuutettu Kiina

Nälkäänkuolleiden lukumäärää Pohjois-Kiinassa juuri päättyvän vuodenajan kuluessa ei tulla milloinkaan tarkalleen saamaan tietää. Pohjois-Kiinan viidessä nälän ahdistamassa maakunnassa on kaikkiaan 21,000,000 henkilöä. Näistä oli 5,545,000 henkilöä kansainvälisen nälänapukomitean kirjoissa huhtikuussa, sen lisäksi oli 1,515,000 henkilöä merkitty apua tarvitsevaksi, jos elintarpeita voidaan hankkia.

Useita miljooneja on kuollut talven ja kevään kuluessa, mutta talven lauhkeus on pelastanut kuolemasta muutamia miljooneja, jotka ovat kuitenkin ankarassa ravinnon puuteessa ja ovat alttiita taudeille, jotka aiheutuvat nälän aiheuttamasta heikkoudesta. Tällainen vaarallinen tauti on esim. lavantauti.

Tohtori G Douglas Gray, joka on kansainvälisen nälänhätäapukomitean johtaja Pekingissä, on antanut muutamia hämmästyttäviä tietoja lasten kohtalosta. Lapset ovat hirvittävän tilanteen pääasiallisimmat uhrit.

Mahdotonta on tällä kertaa saada luotettavia tilastoja kaikista viidestä maakunnasta, mutta Etelä-Chihlistä saapuneista tiedoista voi saada selvän kuvan tilanteesta. Tässä on esimerkiksi huhtikuuta koskeva selostus vain viidestä piiristä:

Piiri	Kyliä	Lapsia myyty	Kuolleita
Jei Hsien	43	947	1,266
Ne Chin	69	598	921
Tung Shan	92	968	1,163
Chu lu	209	2,835	3,660
Ping Ssiang	252	4,447	5,087
Yhteensä	666	9,825	12,097

Ostetuita lapsia — jotka pääasiassa ovat tyttöjä — käytetään ottolapsina, vaimoina, jalkavaimoina, orjina ja ilotyttöinä. Ostohinta on useissa tapauksissa alle yhden dollarin ja muutamista maksetaan 40, 50, 80 jopa 150 dollariakin. Onpa kerran maksettu 350 dollariakin.

Mr. Ramsey Shunte-Fu-maakunnasta on ilmoittanut, että viidessä piirissä, joissa hän on käynyt, on ainakin 5,000 henkeä myyty. Ningchin piirissä on kauppa ollut niin voimakas, että vain harvoja lapsia on enää jäällä. On nähty vanhempia, jotka ovat koettaneet myydä lapsiaan, mutta eivät ole löytäneet ostajia ja kun he ovat koettaneet antaa niitä ilmaiseksi ei kukaan ole niitä halunnut.

Ihmisten ostajien sanotaan olevan kovin viekkaita, käyttäen kaikkia keinoja kiertääkseen lakia. Vanhemmat ja viehättävämmän näköiset tytöt ovat korkeimmassa hinnassa.

Muutamat ostajat käyttävät tavallisia naimalupapapereita, muutam. käyttävät sopimuksia, joita on kahdenlaisia — myynti elinijäksi tai myynti määrätyiksi vuosiksi. Tällä tavoin ovat muutamat tytöt joutuneet kulkemaan monen käden kautta ja on vaikeata seurata heidän jälkiään. Useita lapsia on vain yksinkertaisesti varastettukin.

Eräs katolinen pappi, joka on tutkinut 112 henkilön myynnin, on antanut tästä seuraavia tietoja: Myytyjen joukossa oli 51 tyttöä, 21 vaimoa, 40 poikaa. Näistä 51 alle kymmenen vuoden, 34 alle kahdenkymmenen, 20 alle kolmenkymmenen ja 7 alle neljänkymmenen vuoden. Hinnat: 25 oli myyty alle kolmen dollarin, 38 alle 7 dollarin, 36 alle 10 dollarin, 9 alle 20 dollarin, 4 alle 32 dollarin, mikä määrä oli korkein summa.

TALONPOJAT JÄTTÄVÄT KIRKOLLISET MEININGIT.

Kaspian kylässä Moleskin läänissä ovat talonpojat päättäneet muuttaa kirkkonsa kansan klubeiksi ja teattereiksi.

Tehdaskomiteoista ja työväen kontrollista

Tehdaskomiteat ovat tehtaan tai muun työliikkeen työväenjärjestö, joka yhdistää kaikki asianomaisessa liikkeessä työskentelevät työläiset ja heihin liittyvän osan henkilökunnasta. Jo noin laaja varsinaisten syvien joukkojen järjestyminen viittaa kumoukselliseen aikaan, jolloin pohjajoukko liikehtii, ja kumouksellisiin tehtäviin, joita käyttääkseen ntuollainen joukkojärjestö syntyy. Se on toista kuin ammattiyhdistykset, levollisten, normaalisten olojen järjestöt, jotka tavallisesti edustavat ainoastaan vissejä työväestön osia ja täyttävät yhtä rajoitettua tehtävää — kunnes liikehtivät pohjajoukot tempaavat ne mukaansa ja elävöittävät ne uudella hengellä ja uusilla tehtävillä.

Niinpä huomaammekin tehdaskomitean syntymähetkeksi — ei "seisovan veden", vaan myllertävän kuohunnan ajan. Venäjällä ne syntyivät maaliskuun vallankumouksen jälkeen 1917. Muualla Europassa ne niinikään on nostattanut esiin raiteiltaan pois suistunut aikakausi. Nimenä niillä on tavallisesti komitea tai neuvosto, edellinen ehkä tarkoituksenmukaisempi käyttää eroitukseksi varsinaisista vallankumouksen työläis-, talonpoikais- ja sotilasneuvostoista, jotka lähestyvä proletaarinen vallankumous nostattaa uuden valtiotyypin elimiksi. Tässä suhteessa on tutustuttava Komm. Internationalen päätöslauselmiin, lähinnä mikäli ne koskevat tehdaskomiteoita ja neuvostojen perustamisehtoja.

Venäjän työväenluokan luokkataistelun historia osoittaa meille tehdaskomiteain merkityksen proletaarisen vallankumouksen kehitysprosessissa. Se osoittaa, että nuo järjestöt olivat proletariaatin toimintaeliminä pohjajoukkojen kypsyessä ja kohotessa historialliseen tehtäväänsä, kapitalistisen tuotantotavan kukistamiseen. Niiden kautta proletariaatti ilmaisi olevansa kohoamassa palkkatyöväenluokasta tuotannon herruuteen.

Tehdaskomiteat syntyivät jo aikaisemmin perustettujen ammattiyhdistysten rinnalla ja olivat vallankumousliikkeen esiin nostattamia järjestöjä. Niillä oli tehtävänä puolustaa ja toteuttaa proletariaatin taloudellisia vaatimuksia tehdasliikkeissä, etenkin turvata sen vallankumouksellisia saavutuksia. Vallankumouksen myrskypäivinä oli suuri osa tehtaanjohtajista piiloutunut joukkojen vihaa peläten. Mutta työläisten piti vallankumouspäivien loputtua alotaa työ jälleen, saada palkkansa j.n.e. Heidän täytyi siis itsensä alkaa panna tehtaita ja työliikkeitä käyntiin. He järjestyivät ja asettivat tehdaskomiteoita, jotka ryhtyivät panemaan tuotantoa käyntiin ja huolehtimaan työväestön vaatimuksista. Kun tehtaanjohtajat palasivat konttoreihinsa takaisin, eivät he enää milloinkaan päässeet eroon tehdaskomiteoista, jotka jäivät, suurimmaksi osaksi kontrollia harjoittavina järjestöinä tehdasliikkeisiin.

Pian syntyikin uusi tilanne, jolloin tehdaskomiteoita tarvittiin välttämättömästi työväestön taloudellisia etuja ajamaan. Maaliskuun vallankumouksen perästä alkoi työnantajiston sabotaasi, se kun kaikin keinoin koetti säilyttää pääomansa ja niistä edelleenkin elää, ja käytti taistelukeinonaan teollisuusliikkeitten sulkemista ja työläisten työttömyyteen viskaamista. Sen kautta tehdaskomiteat joutuivat taisteluun työnantajien sabotaasia vastaan.

Yhdet työnantajista sanoivat, ettei heillä ole tilauksia, toiset ettei ole rahaa, kolmannet ettei ole raaka-aineita. Luonnollisesti oli työläisten otettava selvä näistä työnantajien väitteistä. Tuotannon kontrolli tuli tehdaskomiteain päätehtäväksi. Milloin osottautui, että työnantajain väitteet olivat valheellisia, vedottiin julkisuuteen.

Tämä liike ei ollut valtion mittakaavassa järjestetty. Kussakin tehdasliikkeessä toimittiin erittäin. Tehdaskomiteain täytyi järjestyä. 1917 oli Pietarissa tehdaskomiteain kongressi ja siinä luotiin tehdaskomiteain järjestö.

Siihen aikaan oli Venäjällä porvarillinen sosialipetturien (sosialidemokraattien) hallitus. Tämä antoi tehdaskomiteoista lain, joka niiltä riisti kaikki oikeudet. Näillä laillisilla tehdaskomiteoilla ei ollut kontrollioikeutta, ne saivat vain neuvotella työnantajien kanssa. Jos neuvottelevat eivät vieneet tulokseen, tuli vedota sovinto-oikeuteen tehdaskomiteat olivat vain puhe-elimiä.

Tehdaskomiteat käsittivät tämän lain laiksi työläisiä vastaan ja kaikissa Venäjän tehdasliikkeissä noustiin sitä vastustamaan. Koko työväenluokka ilmaisi, että se piti pätevänä ainoastaan kongressin laatimia tehdaskomiteain sääntöjä. Ja Venäjän työväestö ei pysähtynyt ponsilauselmiin, vaan todellakin niissä liikkeissä missä vallankumouksellisia tehdaskomiteoita oli, ne voimaansa nojaten harjoittivat valtaansa vastoin lakia ja se onnistuikin, kun asealliset järjestöt niitä tukivat.

Tehdaskomiteat lisäsivät työväestössä vallankumouksellisuutta, järjestäen työläisiä taisteluun.

Niin olivat olot lokakuuhun 1917 asti, jolloin työväenluokka sai koko vallan käsiinsä.